Christian Winther,

Efterklang

Jeg ser med vemod ej tilbage
til vårens stille blomstertid;
mit hjerte fører ingen klage,
for solen ej er sommerblid.

Jeg ved jo nok, min vandring vender
nu ned i vintrens kolde favn,
hvor stilhed bor, hvor året ender
i gravens hjem o sikre havn.

Men i mit hjertes dyb jeg føler
endnu en vår, en sommerlyst,
en ild, som vintrens sne ej køler,
en klang, som aldrig vorder tyst!

- Når da til slummer cithren hænges,
jeg aldrig siger den farvel;
den vågner brat, så snart jeg længes,
og stemmer altid med min sjæl.

Verkinto de tiu ĉi Dana poemo estas CHRISTIAN WINTHER *(Kristiano Vintero, ∗1796 – †1876).*

Arg-236-468 (2004-05-14 09:49:39)